

ZBIERKA ZÁKONOV SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 1992

Vyhlásené: 31.12.1992 Časová verzia predpisu účinná od: 01.04.2006 do: 30.06.2006

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

634

ZÁKON

zo 16. decembra 1992

o ochrane spotrebiteľa

Federálne zhromaždenia Slovenskej republiky sa uznieslo na tomto zákone:

PRVÁ ČASŤ ÚVODNÉ USTANOVENIA

§ 1

Predmet a rozsah úpravy

(1) Tento zákon ustanovuje niektoré podmienky podnikania¹⁾ významné pre ochranu spotrebiteľa, úlohy verejnej správy v oblasti ochrany spotrebiteľa a oprávnenia spotrebiteľov, združení spotrebiteľov²⁾ alebo iných právnických osôb založených na ochranu spotrebiteľa.

(2) Tento zákon sa vzťahuje na posudzovanie bezpečnosti výrobkov alebo obmedzenie rizík, ktoré sú s používaním výrobku spojené, ak požiadavky na bezpečnosť alebo obmedzenie rizík neustanovujú osobitné predpisy.³⁾

(3) Tento zákon sa vzťahuje na predaj výrobkov a poskytovanie služieb v prípadoch, keď k plneniu dochádza na území Slovenskej republiky. Na ostatné prípady sa vzťahuje vtedy, ak súvisí plnenie s podnikateľskou činnosťou prevádzkovanou na území Slovenskej republiky.

§ 2

Vymedzenie niektorých pojmov

(1) Na účely tohto zákona sa rozumie:

- a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nakupuje výrobky alebo používa služby pre priamu osobnú spotrebu fyzických osôb, najmä pre seba a pre príslušníkov svojej domácnosti,
- b) predávajúcim podnikateľ⁴⁾ ktorý spotrebiteľovi predáva výrobky alebo poskytuje služby,
- c) výrobcom ten, kto
 1. má sídlo alebo miesto podnikania na území Slovenskej republiky alebo na území členského štátu Európskej únie a výrobok vyrobil, obnovil, upravil, alebo ten, kto sa ako výrobca na výrobku označil, uviedol na výrobku svoju ochrannú známku, iný rozlišovací znak, alebo osoba podieľajúca sa na dodávateľskom reťazci, ktorej činnosť môže ovplyvniť bezpečnostné vlastnosti výrobku,
 2. ak výrobca nemá sídlo alebo miesto podnikania na území Slovenskej republiky alebo na území iného členského štátu Európskej únie, za výrobcu sa považuje splnomocnený

zástupca výrobcu so sídlom na území Slovenskej republiky alebo na území členského štátu Európskej únie,

3. ak splnomocnený zástupca výrobcu osoby uvedenej v druhom bode neexistuje, za výrobcu sa považuje osoba, ktorá výrobok do jedného z členských štátov Európskej únie doviezla,
- d) dovozcom podnikateľ, ktorý doviezol výrobky do Slovenskej republiky zo štátu, ktorý nie je členským štátom Európskej únie,
- e) dodávateľom každý ďalší podnikateľ, ktorý priamo alebo prostredníctvom iných podnikateľov dodal predávajúcemu výrobky,
- f) výrobkom každá hnutelná nová, použitá alebo upravená vec, ktorá bola vyrobená, vyťažená alebo inak získaná, bez ohľadu na stupeň jej spracovania, a ktorá, aj v rámci poskytnutia služby, je určená na ponuku spotrebiteľovi alebo v prípade ktorej možno rozumne predpokladať, že ju bude spotrebiteľ používať, ak sa táto vec dodáva v rámci podnikateľskej činnosti za odplatu alebo bezodplatne. Výrobkom je aj hnutelná vec, ktorá je súčasťou alebo príslušenstvom inej hnutelnej alebo nehnuteľnej veci. Za výrobok sa považuje aj elektrina a plyn určené pre spotrebiteľa,
- g) službou akákoľvek činnosť, ktorá je určená na ponuku spotrebiteľovi s výnimkou činností podľa osobitných predpisov.^{4a)}
- h) závažným rizikom závažné ohrozenie života, zdravia alebo majetku spotrebiteľa, aj keď nemá bezprostredný účinok, ktorý si vyžaduje okamžitý zásah orgánov verejnej správy.

(2) Spotrebiteľom podľa tohto zákona je aj právnická osoba, ktorá nakupuje výrobky alebo používa služby pre svoju vlastnú potrebu, pokiaľ vystupuje voči predávajúcemu obdobne ako fyzická osoba uvedená v odseku 1 písm. a).

(3) Predávajúcim sa na účely tohto zákona rozumie aj fyzická osoba, ktorá predáva spotrebiteľovi rastlinné a živočíšne výrobky z vlastnej drobnej pestovateľskej alebo chovateľskej činnosti alebo lesné plodiny, a fyzická osoba, ktorá predáva vlastné použité výrobky.^{4b)}

§ 2a

(1) Každý spotrebiteľ má právo na výrobky a služby v dobrej kvalite, na vzdelávanie, informácie, ochranu svojho zdravia, bezpečnosti a ekonomických záujmov, ako aj na náhradu škody.

(2) Právo spotrebiteľa na informácie sa zabezpečuje povinnosťou orgánu verejnej moci zverejniť právoplatné rozhodnutia vo veciach týkajúcich sa ustanovení tohto zákona, ako aj ďalších osobitných predpisov upravujúcich práva spotrebiteľov. Ak spotrebiteľ uplatní právo na sprístupnenie právoplatného rozhodnutia nahliadnutím do rozhodnutia v sídle orgánu verejnej moci, ktorý rozhodnutie vydal, má právo robiť si z rozhodnutia výpisy a odpisy. Spotrebiteľ má aj právo požiadať orgán verejnej moci o vyhotovenie kópie rozhodnutia. Skutočné náklady späť s vyhotovením kópie znáša spotrebiteľ.

(3) Každý spotrebiteľ má právo organizovať sa spolu s inými spotrebiteľmi v organizáciách na ochranu spotrebiteľov a prostredníctvom týchto organizácií v súlade so zákonom chrániť a presadzovať oprávnené záujmy spotrebiteľov, ako aj uplatňovať práva zo zodpovednosti voči osobám, ktoré spôsobili škodu na právach spotrebiteľov.

DRUHÁ ČASŤ
POVINNOSTI PRI PREDAJI VÝROBKOV A POSKYTOVANÍ SLUŽIEB

§ 3

Poctivosť predaja výrobkov a poskytovania služieb

(1) Predávajúci je povinný:

- a) predávať výrobky v správnej hmotnosti, miere alebo množstve a umožniť spotrebiteľovi prekontrolovať si správnosť týchto údajov,
- b) predávať výrobky a poskytovať služby v kvalite ustanovenej osobitnými predpismi⁵⁾ alebo v bežnej kvalite; ak kvalita nie je predpísaná alebo ustanovená osobitným predpisom, môže predávajúci predávať výrobky v inej ako bežnej kvalite, len ak spotrebiteľa upozorní na všetky rozdiely v kvalite. Bežnou kvalitou sa rozumie kvalita, ktorá nie je ustanovená osobitnými predpismi a výrobok alebo služba nevykazuje zjavné vady, na ktoré je predávajúci povinný spotrebiteľa upozorniť.
- c) predávať výrobky a poskytovať služby za ceny dohodnuté v súlade s cenovými predpismi,⁶⁾
- d) správne účtovať ceny pri predaji výrobkov alebo pri poskytovaní služieb.

(2) Predávajúci nesmie šikanovať spotrebiteľa.

(3) Povinnosti podľa odseku 1 písm. b) a zákaz podľa odseku 2 sa vzťahujú aj na výrobcu, dovozcu a dodávateľa výrobkov a služieb, ak osobitný predpis neustanovuje inak.⁵⁾

§ 4

Hygienické podmienky predaja výrobkov a poskytovania služieb

(1) Predávajúci je povinný zabezpečovať hygienické podmienky predaja výrobkov a poskytovania služieb ustanovené osobitnými predpismi⁷⁾ včítane opatrení uložených príslušnými orgánmi.

(2) Predávajúci je povinný dodržiavať pri predaji výrobkov a poskytovaní služieb podmienky skladovania výrobkov určené výrobcom alebo osobitným predpisom^{7a)} tak, aby nedošlo k ich znehodnoteniu.

§ 5

Zabezpečenie predaja výrobkov a poskytovania služieb

Predávajúci je povinný predaj výrobkov a poskytovanie služieb zabezpečiť spôsobom, ktorý umožňuje ich riadne a bezpečné vykonávanie.

§ 6

Zákaz diskriminácie spotrebiteľa

(1) Predávajúci je povinný vo vzťahu k spotrebiteľovi dodržiavať zásadu rovnakého zaobchádzania v poskytovaní tovarov a služieb ustanovenú osobitným zákonom.^{7b)} Predávajúci najmä nesmie odmietnuť predaj spotrebiteľovi výrobky, ktoré má vystavené alebo inak pripravené na predaj, alebo odmietnuť poskytnutie služby, ktoré je v jeho prevádzkových možnostiach; nesmie takisto viazať predaj výrobkov alebo poskytnutie služieb na predaj iných výrobkov alebo poskytnutie iných služieb, pokiaľ nejde o obmedzenie rovnaké pre všetky prípady a v obchodnom styku obvyklé. To neplatí v prípadoch, v ktorých spotrebiteľ nespĺňa podmienky, ktoré musí spĺňať podľa osobitných predpisov.^{7b)}

(2) Rezervované výrobky je predávajúci povinný po celú dobu rezervácie osobitne označiť s uvedením doby, dokedy sú rezervované. To platí aj o zaplatených výrobkoch, ktoré sa nachádzajú v prevádzkárni do doby, než si ich spotrebiteľ prevezme alebo než mu budú dodané.

(3) Predávajúci nesmie konať v rozpore s dobrými mravmi. Konaním v rozpore s dobrými mravmi sa na účely tohto zákona rozumie konanie, ktoré

- a) je v rozpore so vžitými tradíciami a ktoré vykazuje zjavné znaky diskriminácie alebo vybočenia z pravidiel morálky uznávanej pri predaji výrobku a poskytovaní služby,
- b) môže privodiť ujmu účastníkovi obchodného vzťahu pri nedodržaní dobromyseľnosti, čestnosti, zvyklosti a praxe a pri ktorom sa využíva najmä omyl, leš, vyhrážka, výrazná nerovnosť zmluvných strán a porušovanie zmluvnej slobody.

(4) Spotrebiteľ, ktorý sa domnieva, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli dotknuté v dôsledku nedodržania zásady rovnakého zaobchádzania, môže sa domáhať právnej ochrany na súde podľa osobitného zákona.^{7b)}

§ 6a

Bezpečný výrobok a povinnosti pri uvádzaní výrobku do obehu

(1) Bezpečným výrobkom je výrobok, ktorý za bežných alebo rozumne predvídateľných podmienok používania nepredstavuje po dobu určenú výrobcom alebo po dobu obvyklej použiteľnosti nebezpečenstvo alebo jeho používanie predstavuje pre spotrebiteľa vzhľadom na bezpečnosť a ochranu zdravia len minimálne nebezpečenstvo. Pre stanovenie bezpečného výrobku sa zohľadňujú najmä

- a) vlastnosti výrobku, jeho zloženie, životnosť, obal, návod na jeho montáž a uvedenie do prevádzky, dostupnosť, odporúčaný spôsob používania vrátane vymedzenia prostredia používania, označenie výstrah, údržba a likvidácia, podmienky skladovania, podmienky prepravy a rozsah ďalších údajov a informácií poskytovaných výrobcom; všetky takéto údaje a informácie musia byť uvedené spôsobom zrozumiteľným spotrebiteľovi a v štátnom jazyku,
- b) vplyv výrobku na iné výrobky, ak sa predpokladá, že sa bude používať spolu s nimi,
- c) spôsob predvedenia výrobku,
- d) skupiny spotrebiteľov, ktoré môžu byť pri používaní výrobku vystavené riziku, najmä deti a staršie osoby.

(2) Za bezpečný výrobok sa považuje aj výrobok, ktorý spĺňa požiadavky osobitného predpisu,³⁾ ktorým sa ustanovujú požiadavky na bezpečnosť výrobku alebo na obmedzenie rizika, ktoré je s výrobkom pri jeho používaní spojené. Ak takýto predpis ustanovuje len niektoré hľadiská bezpečnosti, ostatné hľadiská bezpečného výrobku sa posudzujú podľa tohto zákona.

(3) Ak v právnych aktoch Európskych spoločenstiev a Európskej únie nie sú určené požiadavky na bezpečnosť výrobku alebo na obmedzenie rizík spätých s používaním výrobku, za bezpečný sa považuje výrobok, ktorý je v zhode s právnym predpisom toho členského štátu Európskej únie, v ktorom je uvedený do obehu, ak takýto právny predpis zaručuje ochranu, ktorá je rovnocenná s požiadavkami podľa odseku 1.

(4) Ak sa bezpečnosť výrobku nezistí podľa odsekov 2 alebo 3, posudzuje sa podľa

- a) slovenskej technickej normy,^{8a)} ktorá preberá európsku normu, na ktorú odkazuje Komisia Európskych spoločenstiev (ďalej len „Komisia“) v Úradnom vestníku Európskych spoločenstiev, a tento odkaz je zverejnený vo Vestníku Úradu pre normalizáciu, metrológiu a skúšobníctvo Slovenskej republiky,

- b) slovenskej technickej normy, ktorá preberá inú európsku normu než podľa písmena a),
- c) technickej normy toho členského štátu Európskej únie, v ktorom je výrobok uvedený do obehu,
- d) odporúčania Komisie, ktoré obsahuje pokyny pre posudzovanie bezpečnosti výrobku,
- e) pravidiel správnej praxe bezpečnosti výrobku platných v príslušnom odbore,
- f) súčasného stavu poznatkov vedy a techniky,
- g) rozumného očakávania spotrebiteľa týkajúceho sa bezpečnosti.

(5) Možnosť dosiahnutia vyššej úrovne bezpečnosti výrobku alebo dostupnosti iných výrobkov, ktoré predstavujú nižší stupeň ohrozenia, nie je dôvodom na to, aby bol výrobok považovaný za nebezpečný.

(6) Výrobok, ktorý nespĺňa požiadavky určené v odsekoch 1 až 4, sa považuje za nebezpečný.

(7) Za nebezpečný výrobok sa považuje aj výrobok, ktorý svojím tvarom, vôňou, farbou, vzhľadom, balením, označením, objemom alebo veľkosťou môže u spotrebiteľa, najmä u detí, vyvolať riziko zámeny s potravinou, a ohroziť tak ich život, zdravie.

(8) Ak výrobca vyrába alebo dovozca dováža výrobok zo štátu, ktorý nie je členským štátom Európskej únie, orgány dozoru a kontroly pri uvádzaní výrobku do obehu postupujú podľa osobitného predpisu.^{8b)}

(9) Podrobnosti o požiadavkách na bezpečnosť vlákien, textilných, usňových a odevných výrobkov z textilu a usne určených na priamy styk s pokožkou ustanoví všeobecne záväzný právny predpis, ktorý vydá Ministerstvo hospodárstva Slovenskej republiky (ďalej len „ministerstvo“).

§ 7

Zákaz ponuky a predaja nebezpečných výrobkov

(1) Nikto nesmie uviesť do obehu, ponúkať ani predávať nebezpečné výrobky.

(2) Výrobky, ktoré pre svoje vlastnosti majú určenú dobu spotreby, sa nesmú uviesť do obehu ani ponechať v obehu po uplynutí doby spotreby.

(3) Zodpovednosti za porušenie zákazu uvedeného v odseku 1 sa zbaví predávajúci, ktorý preukáže, že o skutočnosti, že ide o nebezpečné výrobky, v čase predaja alebo ponuky nemohol vedieť.

(4) Ak sa predávajúci dozvie akékoľvek skutočnosti, ktoré nasvedčujú tomu, že predal spotrebiteľovi nebezpečné výrobky, je povinný bez meškania ho o tom informovať. Ak informovanie jednotlivých spotrebiteľov nie je možné, je povinný informovať účinným spôsobom spotrebiteľskú verejnosť a orgány verejnej správy, ktoré vykonávajú dozor nad dodržiavaním ustanovení tohto zákona.

(5) Povinnosť uloženú v odseku 4 má obdobne výrobca, dovozca a dodávateľ.

(6) Ustanovenia predchádzajúcich odsekov platia primerane pre poskytovanie služieb.

§ 8

Zákaz klamania spotrebiteľa

(1) Nikto nesmie klamať spotrebiteľa, najmä uvádzať nepravdivé, nedoložené, neúplné, nepresné, nejasné, dvojzmyselné alebo prehnané údaje alebo zamlčať údaje o skutočných vlastnostiach výrobkov alebo služieb alebo úrovni nákupných podmienok.

(2) Pojmy „záruka“, „zaručený“, ako aj všetky ďalšie pojmy podobného obsahu, možno používať len v prípadoch, keď je súčasne konkretizovaný obsah a podmienky záruky.

(3) Všeobecná úprava nekalej súťaže⁹⁾ nie je ustanoveniami predchádzajúcich odsekov dotknutá.

(4) Na reklamu vrátane inzercie určenej pre spotrebiteľa sa vzťahujú požiadavky na reklamu ustanovené v osobitnom predpise.^{9a)}

(5) Za klamanie spotrebiteľa sa považuje tiež ponuka alebo predaj výrobkov, alebo poskytovanie služieb porušujúcich niektoré práva duševného vlastníctva,^{9d)} ako aj skladovanie týchto výrobkov na účely ponuky alebo predaja.

(6) Za klamanie spotrebiteľa sa považuje tiež ponuka alebo predaj výrobkov porušujúcich práva z označení pôvodu výrobkov a zemepisných označení výrobkov, ako aj skladovanie takýchto výrobkov na účely ponuky alebo predaja.

Informačné povinnosti

§ 9

(1) Výrobca a dovozca, ktorí výrobok uvádzajú do obehu, sú povinní výrobok zrozumiteľne, viditeľne a vhodnou formou označiť informáciami, ktoré umožňujú zhodnotiť riziká spojené s jeho používaním alebo inými informáciami, ktoré s bezpečnosťou výrobku súvisia. Na výrobku musia byť uvedené údaje nevyhnutné na identifikáciu výrobcu a dovozcu, výrobku a v prípade potreby i série výrobkov. K výrobku sú povinní pripojiť aj sprievodnú dokumentáciu; sprievodnou dokumentáciou výrobku sú doklady, ktoré sú nevyhnutné na prevzatie a používanie výrobku.

(2) Ak výrobok svojimi vlastnosťami spĺňa požiadavky bezpečnosti, ale určitý spôsob jeho používania môže bezpečnosť spotrebiteľa ohroziť, a ak takéto nebezpečenstvo nie je zjavné, výrobca a dovozca sú povinní na toto nebezpečenstvo upozorniť v sprievodnej dokumentácii. Výrobca a dovozca sú povinní presne určiť časti výrobku, ktoré môžu spôsobiť nebezpečenstvo, a opísať spôsob ich bezpečného používania. Upozornenie na nebezpečenstvo nezbavuje výrobcu a dovozcu povinnosti zabezpečiť ostatné požiadavky na bezpečnosť výrobku.

(3) Výrobca a dovozca sú povinní pravdivo a úplne informovať predávajúceho o vlastnostiach dodaných výrobkov. Ak výrobca a dovozca nevstupujú do priameho vzťahu s predávajúcim, sú povinní pravdivo a úplne informovať o vlastnostiach výrobkov dodávateľa výrobku. Dodávateľ výrobku je povinný pravdivo a úplne informovať o vlastnostiach výrobku predávajúceho. Informácie, ktoré povinná osoba musí poskytnúť, zahŕňajú

- a) úplný opis rizika, ktoré výrobky predstavujú, vrátane rizika výrobkov používaných na výkon služieb,
- b) všetky informácie dôležité pre výkon kontroly výrobku,
- c) opatrenia, ktoré je potrebné prijať na zabránenie vzniku rizika pre spotrebiteľa pri používaní výrobku.

(4) Predávajúci je povinný riadne informovať spotrebiteľa o vlastnostiach predávaných výrobkov alebo charaktere poskytovaných služieb, o spôsobe použitia a údržby výrobku a o nebezpečenstve, ktoré vyplýva z jeho nesprávneho použitia alebo údržby, ako aj o riziku súvisiacom s poskytovanou službou. Ak je to potrebné s ohľadom na povahu výrobku, spôsob a dobu jeho používania, je predávajúci povinný zabezpečiť, aby tieto informácie boli obsiahnuté v priloženom písomnom návode a aby boli zrozumiteľné.

(5) Povinností uvedených v odseku 4 sa nemôže predávajúci zbaviť poukazom na skutočnosť, že mu potrebné alebo správne informácie neposkytol výrobca, dovozca alebo dodávateľ. Tieto povinnosti sa však nevzťahujú na prípady, keď ide o zrejme alebo všeobecne známe skutočnosti.

§ 10

(1) Predávajúci musí zabezpečiť, aby ním predávané výrobky boli viditeľne označené všeobecne zrozumiteľnými údajmi o výrobcovi, prípadne dovozcovi a dodávateľovi, o množstve. Predávajúci je povinný zabezpečiť, aby výrobky boli označené údajmi o kvalite, dátume výroby, dobe použiteľnosti a spôsobe použitia, údržby, uchovávaní alebo skladovania týchto výrobkov. Údaje o spôsobe používania, údržby, uchovávaní a skladovania môžu byť obsiahnuté v priloženom písomnom návode. Ak nie je účelné predávané výrobky vzhľadom na ich povahu takto označiť, je predávajúci povinný uvedené údaje na požiadanie orgánov, ktoré vykonávajú dozor nad dodržiavaním ustanovení tohto zákona, alebo spotrebiteľa, ktorý preukáže právny záujem, pravdivo oznámiť, prípadne i doložiť.

(2) Predávajúci nesmie odstraňovať ani meniť označenie výrobkov ani iné údaje uvedené výrobcom, dovozcom alebo dodávateľom.

(3) Pri predaji použitých alebo upravovaných výrobkov, výrobkov s vadou alebo výrobkov, ktorých úžitkové vlastnosti sú inak obmedzené, musí predávajúci na tieto skutočnosti spotrebiteľa vopred zreteľne upozorniť. Také výrobky sa musia predávať oddelene od ostatných výrobkov.

(4) Na predaj použitého tovaru sa ustanovenie odseku 1 vzťahuje iba primerane.

(5) Povinnosti uložené v odseku 1 sa vzťahujú aj na výrobcu, dovozcu a dodávateľa výrobkov, ak osobitný predpis neustanovuje inak.^{9b)}

(6) Podrobnosti o označovaní materiálového zloženia jednotlivých druhov výrobkov, o metódach skúšania materiálového zloženia výrobkov a o spôsobe balenia a zaobchádzania s výrobkami určenými pre spotrebiteľa upraví všeobecne záväzný právny predpis, ktorý vydá ministerstvo.

§ 11

Pokiaľ sa informácie uvedené v § 9 a 10 poskytujú písomne, musia byť v štátnom jazyku.^{9c)} Možnosť súbežného používania iných označení, najmä grafických symbolov a piktogramov, ako aj iných jazykov nie je týmto dotknutá. Fyzikálne veličiny musia byť vyjadrené v zákonných meracích jednotkách.¹⁰⁾

§ 12

(1) Predávajúci je povinný jednoznačne informovať spotrebiteľa o cene predávaných výrobkov alebo poskytovaných služieb platnej v okamihu ponuky.¹¹⁾ Za tým účelom je povinný najmä zreteľne označiť výrobky cenou alebo informáciu o cene výrobkov alebo služieb inak vhodne sprístupniť. Podrobnosti o spôsobe označovania cien môže ministerstvo upraviť všeobecne záväzným predpisom.

(2) Informácie o cene alebo okolnosť, že informácia je neúplná alebo chýba, nesmie najmä vzbudzovať dojem, že:

- a) cena je nižšia, než aká je v skutočnosti,
- b) určenie ceny závisí od okolností, od ktorých v skutočnosti nezávisí,
- c) v cene sú zahrnuté dodávky výrobkov, výkonov, prác alebo služieb, za ktoré sa v skutočnosti platí osobitne,

- d) cena bola alebo bude zvýšená, znížená alebo nezmenená, aj keď to tak nie je,
- e) vzťah ceny a užitočnosti ponúkaného výrobku alebo služby a ceny a užitočnosti porovnateľného výrobku alebo služby je taký, aký v skutočnosti nie je.

(3) Ustanovenie odseku 2 sa vzťahuje obdobne aj na informácie o spôsoboch určenia cien.

§ 13

Predávajúci je povinný spotrebiteľa riadne informovať o rozsahu, podmienkach a spôsobe uplatnenia zodpovednosti za vady výrobkov a služieb (ďalej len „reklamácia“) včítane údajov o tom, kde možno reklamáciu uplatniť, a o vykonávaní záručných opráv.

§ 14

(1) Predávajúci je povinný prevádzkareň zvonku viditeľne označiť údajmi podľa osobitného predpisu,^{11a)} prípadne aj symbolom alebo uvedením hlavnej skupiny predávaných výrobkov alebo poskytovaných služieb.

(2) Na vhodnom a trvale viditeľnom mieste prevádzkarne musí byť uvedené

- a) obchodné meno a sídlo,^{11b)}
- b) meno a priezvisko osoby zodpovednej za činnosť prevádzkarne,
- c) prevádzková doba určená pre spotrebiteľa,
- d) kategória, skupina a trieda pohostinských prevádzkarní a ubytovacích zariadení.^{11c)}

(3) Pri dočasnom uzavretí prevádzkarne je predávajúci povinný na mieste, kde je uvedená prevádzková doba, označiť začiatok a koniec uzavretia, a to najneskôr 24 hodín pred dočasným uzavretím prevádzkarne za predpokladu, že prevádzkareň bude uzavretá dlhšie ako jeden deň. Pri zrušení prevádzkarne je predávajúci povinný písomne informovať najneskôr sedem dní pred zrušením prevádzkarne miestne príslušný obvodný úrad a obec o tom, kde a kto je povinný vyrovnať prípadné záväzky.

(4) Povinnosti podľa odseku 1 a odseku 2 písm. a) a b) sa vzťahujú aj na predaj tovaru a poskytovanie služieb mimo prevádzkarne.

§ 14a

Podrobnosti o označovaní zloženia a spôsobe zaobchádzania s textilnými výrobkami ustanoví všeobecne záväzným právnym predpisom ministerstvo.

Ďalšie povinnosti pri predaji výrobkov a poskytovaní služieb

§ 15

(1) Ak to povaha výrobku umožňuje, je predávajúci povinný na žiadosť spotrebiteľa výrobok predviesť.

(2) V prípadoch ustanovených zákonom¹²⁾ je predávajúci povinný riadne vyplniť záručný list.

§ 16

(1) Predávajúci [§ 2 ods. 1 písm. b)] je povinný vydať spotrebiteľovi doklad o kúpe výrobku alebo o poskytnutí služby^{12b)}, v ktorom je uvedené

- a) obchodné meno a sídlo predávajúceho,^{11b)}

- b) adresa prevádzkarne,^{12a)}
- c) dátum predaja,
- d) druh a názov výrobku alebo druh služby podľa označenia v Štatistickej klasifikácii produkcie,^{12b)}
- e) cena výrobku alebo služby, ktorú spotrebiteľ zaplatil.

(2) Pri predaji výrobkov s následnou dodávkou musí doklad obsahovať miesto určenia a dátum dodávky.

(3) Pri predaji použitých alebo upravovaných výrobkov, výrobkov s vadou alebo výrobkov, ktorých úžitkové vlastnosti sú inak obmedzené, musia byť tieto skutočnosti v doklade zreteľne vyznačené.

§ 17

Ak to povaha výrobkov vyžaduje, najmä s ohľadom na hygienické podmienky predaja a charakter použitia, je predávajúci povinný výrobky predávať v hygienicky nezávadných obaloch alebo ich do takých obalov pri predaji zabaliť, pri samoobslužnom predaji je povinný poskytnúť spotrebiteľovi vhodný obalový materiál. Náklady na obalový materiál a zabalenie výrobkov uhrádza predávajúci.

§ 18

(1) Výrobca, dovozca a dodávateľ sú povinní, ak je to potrebné na zamedzenie rizika, odoberať vzorky výrobkov a vykonávať skúšky ich bezpečnosti podľa osobitného predpisu.^{8b)} O výsledku týchto skúšok sú povinní viesť písomnú evidenciu.

(2) Výrobca, dovozca a dodávateľ sú povinní aj po dodaní výrobku predávajúcemu a po jeho predaní spotrebiteľovi informovať sa o bezpečnosti vyrábaného alebo dodávaného výrobku. Ak zistia, že výrobok je nebezpečný, sú povinní upozorniť na túto skutočnosť spotrebiteľa a príslušný orgán dozoru a kontroly a neodkladne stiahnuť takýto výrobok z obehu; za stiahnutie nebezpečného výrobku z obehu sa považuje opatrenie, ktoré má zabrániť prezentácii, ponuke a predaju nebezpečného výrobku.

(3) Výrobca, dovozca a dodávateľ, ktorí sa akýmkoľvek spôsobom dozvedia, že výrobok, ktorý vyrobili, dovezli alebo dodali, je nebezpečný, majú povinnosť bezodkladne požiadať verejnoprávne elektronické médiá, aby na ich náklady okamžite uverejnili informáciu o tom, že výrobok je nebezpečný.

(4) Výrobca, dovozca, dodávateľ alebo predávajúci je povinný umožniť spotrebiteľovi vrátiť nebezpečný výrobok späť a spotrebiteľ má právo výberu, ktorej z povinných osôb výrobok vráti. Ak spotrebiteľ uplatní toto právo, výrobca, dovozca, dodávateľ alebo predávajúci musí prevziať nebezpečný výrobok a najneskôr v lehote do troch kalendárnych dní vrátiť spotrebiteľovi kúpnu cenu výrobku vrátane účelne vynaložených nákladov. Ak spotrebiteľ už nemá doklad o kúpe výrobku, táto povinnosť sa vzťahuje na výrobcu alebo dovozcu.

(5) Ak výrobca, dovozca, dodávateľ alebo predávajúci povinnosť podľa odseku 4 nespĺní, je príslušný orgán dozoru a kontroly oprávnený v prípade, ak je ohrozený život, zdravie alebo majetok spotrebiteľa, okrem uloženia pokuty rozhodnúť o zničení výrobku na náklady toho, kto povinnosť stiahnutia výrobku z obehu nespĺnil.

§ 19

(1) S výnimkou prípadov, keď je na vykonanie opravy určená iná osoba,¹³⁾ je predávajúci povinný prijať reklamáciu v ktorejkoľvek prevádzkárni, v ktorej je prijatie reklamácie možné s ohľadom na sortiment predávaného tovaru alebo poskytovaných služieb, prípadne aj na mieste, odkiaľ riadi svoj podnik.

(2) V prevádzkárni musí byť po celú prevádzkovú dobu prítomný pracovník poverený vybavovať reklamácie.

(3) Predávajúci skupinových zájazdov musí zabezpečiť nepretržitú prítomnosť povereného pracovníka, oprávneného vybavovať reklamácie, po celý čas zájazdu.

(4) Predávajúci alebo ním poverený pracovník rozhodne o reklamácií ihneď, v zložitých prípadoch do troch pracovných dní. Do tejto lehoty sa nezapočítava čas potrebný na odborné posúdenie vady. Vybavenie reklamácie však nesmie trvať dlhšie ako 30 dní. Po uplynutí tejto lehoty má spotrebiteľ rovnaké práva, akoby išlo o chybu, ktorú nemožno odstrániť.^{13a)}

(5) Predávajúci je povinný vydať spotrebiteľovi doklad o reklamácií a o spôsobe jej vybavenia, a to aj vtedy, ak reklamácií nevyhovie na mieste a v celom rozsahu.

(6) Predávajúci je povinný viesť evidenciu o reklamáciách a túto na požiadanie orgánov, ktoré vykonávajú dozor nad dodržiavaním povinností ustanovených týmto zákonom (§ 23), predložiť na nahliadnutie.

**TRETIA ČASŤ
ÚLOHY VEREJNEJ SPRÁVY****§ 21****Pôsobnosť orgánov vo veciach ochrany spotrebiteľa**

(1) Pôsobnosť vo veciach ochrany spotrebiteľa vykonáva

- a) ministerstvo,
- b) iné ministerstvá a ostatné ústredné orgány štátnej správy Slovenskej republiky,
- c) orgány dozoru a kontroly,
- d) obce.

(2) Ministerstvo vo veciach ochrany spotrebiteľa

- a) riadi výkon štátnej správy,
- b) vypracúva a predkladá vláde Slovenskej republiky návrhy koncepcie štátnej spotrebiteľskej politiky; pritom spolupracuje s príslušnými ministerstvami a ostatnými ústrednými orgánmi štátnej správy Slovenskej republiky, so združeniami spotrebiteľov a s inými právnickými osobami založenými na ochranu spotrebiteľa.

(3) Iné ministerstvá a ostatné ústredné orgány štátnej správy Slovenskej republiky vo veciach ochrany spotrebiteľa spolupracujú s ministerstvom pri tvorbe koncepcie štátnej spotrebiteľskej politiky.

(4) Obec

- a) vykonáva na trhoviskách a trhovách miestach dozor a kontrolu nad dodržiavaním povinností ustanovených v tomto zákone a postupuje pri výkone dozoru a kontroly podľa § 22,

- b) vydáva trhový poriadok, v ktorom ustanoví zákaz predaja nekvalitného tovaru a predaja tovaru, pri ktorom sa nepreukáže spôsob jeho nadobudnutia alebo jeho pôvod,
- c) ukladá pokuty za porušenie tohto zákona.

§ 22

Úlohy orgánov dozoru a kontroly

(1) Dozor a kontrolu nad dodržiavaním povinností ustanovených týmto zákonom vykonávajú obce a orgány dozoru a kontroly podľa osobitných predpisov.^{13b)} Ak nie je možné pôsobnosť orgánov dozoru a kontroly takto určiť, je na výkon dozoru a kontroly príslušná Slovenská obchodná inšpekcia.

(2) Orgány dozoru a kontroly pri výkone dozoru a kontroly postupujú jednotlivo alebo vo vzájomnej spolupráci a výsledky svojej činnosti vo veciach bezpečnosti výrobkov oznamujú colným orgánom.

(3) Orgány dozoru a kontroly sú povinné vykonávať dozor a kontrolu bezpečnosti výrobku a na tento účel sú oprávnené

- a) vyžadovať potrebné informácie od výrobcov, dovozcov, dodávateľov alebo predávajúcich,
- b) odoberať výrobok alebo vzorku zo série výrobkov a podrobovať ich kontrole bezpečnosti,
- c) posudzovať, či výrobok, ktorý má byť uvedený do predaja, obsahuje upozornenia na riziká, ktoré použitie výrobku môže vyvolať,
- d) informovať včas a vhodným spôsobom osoby, ktoré môžu byť vystavené riziku vyvolanému výrobkom,
- e) zakázať po dobu potrebnú na vykonanie kontroly uvedenie výrobku alebo série výrobkov do obehu, ich prezentáciu, ponuku alebo predaj, ak existujú odôvodnené informácie, že výrobok je nebezpečný,
- f) zakázať uvedenie výrobku alebo série výrobkov do obehu, ich prezentáciu, ponuku alebo predaj, ak bolo preukázané, že sú nebezpečné,
- g) nariadiť okamžité stiahnutie výrobku alebo série výrobkov z obehu, ak sú nebezpečné a boli uvedené do obehu; ak je to potrebné, nariadiť aj ich zničenie,
- h) nariadiť výrobcovi, dovozcovi, dodávateľovi alebo predávajúcemu povinnosť prevziať naspäť nebezpečný výrobok od spotrebiteľa.

(4) Postup orgánov dozoru a kontroly podľa odseku 3 je možné uplatniť okrem výrobcu, dovozcu, dodávateľa alebo predávajúceho aj voči všetkým ďalším dotknutým osobám, ktoré výrobok nadobudnú ako súčasť veci.

(5) Orgány dozoru a kontroly môžu zakázať uvedenie výrobku do obehu alebo jeho predaj alebo nariadiť okamžité stiahnutie výrobku z obehu, alebo spätné prevzatie výrobku aj vtedy, ak je preukázané, že napriek zhode výrobku s požiadavkami na jeho bezpečnosť podľa § 6a je výrobok nebezpečný.

(6) Zamestnanci orgánov dozoru a kontroly sú povinní zachovávať mlčanlivosť o všetkých skutočnostiach, o ktorých sa dozvedeli pri výkone dozoru alebo kontroly podľa tohto zákona, ak tento zákon neustanovuje inak.

(7) Opravné prostriedky proti rozhodnutiam orgánov dozoru a kontroly vydané podľa odseku 3 písm. f) až h) a odseku 5 nemajú odkladný účinok.

(8) Orgány dozoru a kontroly sú povinné zverejňovať právoplatné rozhodnutia vydané na základe tohto zákona vrátane právoplatných rozhodnutí súdov o preskúmaní rozhodnutí orgánov dozoru a kontroly. Orgány dozoru a kontroly musia dbať, aby sa pri zverejňovaní zachovalo právo podnikateľov na ochranu ich obchodného tajomstva a dôverných informácií. Povinnosť zverejnenia je splnená uverejnením rozhodnutí nasledujúci deň po nadobudnutí ich právoplatnosti na dobu 6 mesiacov na oficiálnej internetovej stránke orgánov dozoru a kontroly a sprístupnením právoplatných rozhodnutí na útvaroch určených príslušným orgánom dozoru a kontroly.

§ 23

Oznamovacia povinnosť vo veciach bezpečnosti výrobkov

(1) Orgány dozoru a kontroly sú povinné oznámiť výskyt nebezpečných výrobkov ministerstvu. Ministerstvo je notifikačným orgánom Slovenskej republiky systému pre rýchlu výmenu informácií s orgánmi Európskej únie v situáciách vážneho a bezprostredného rizika pre bezpečnosť a ochranu zdravia spotrebiteľov vyplývajúceho z nepotravinárskych výrobkov (RAPEX).

(2) Ak riziko vyplývajúce z nebezpečného nepotravinárskeho výrobku môže presiahnuť územie Slovenskej republiky, ministerstvo je povinné bezodkladne informovať o výskyte takéhoto výrobku Komisiu.

(3) Ak Komisia doručí ministerstvu rozhodnutie o výskyte nebezpečného nepotravinárskeho výrobku v niektorom z členských štátov Európskej únie, ministerstvo ho doručí bez zbytočného odkladu príslušnému orgánu dozoru a kontroly. Orgán dozoru a kontroly v lehote 20 kalendárnych dní, ak Komisia neurčí inú lehotu, zakáže uvedenie výrobku do obehu alebo nariadi stiahnutie výrobku z obehu v Slovenskej republike.

(4) Ministerstvo všeobecne záväzným právnym predpisom ustanoví postup, obsah a formu zabezpečenia systému rýchlej výmeny informácií o výskyte nebezpečného nepotravinárskeho výrobku.

(5) Ustanovenia odsekov 1 až 3 sa nevzťahujú na lieky a liečivá a na oznamovanie nehôd, porúch a zlyhaní zdravotníckych pomôcok podľa osobitných predpisov.^{13c)}

(6) Zamestnanci orgánov dozoru a kontroly sú povinní zachovávať mlčanlivosť o informáciách získaných v rámci ich pôsobnosti v oblasti bezpečnosti výrobkov s výnimkou informácií, ktoré musia byť zverejnené v záujme ochrany zdravia a bezpečnosti spotrebiteľov.

§ 23a

Spotrebiteľské zmluvy

(1) Spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje.

(2) Na spotrebiteľské zmluvy, ktoré neboli uzavreté podľa osobitného predpisu,^{13d)} sa primerane použijú ustanovenia tohto predpisu.

§ 23b

Úlohy a oprávnenia colných orgánov a orgánov dozoru a kontroly z hľadiska bezpečnosti výrobkov

(1) Colné orgány kontrolujú pri výrobkoch navrhnutých k prepusteniu do colného režimu voľný obeh,^{14a)} či

- a) výrobok alebo séria výrobkov nemá znaky, ktoré odôvodňujú podozrenie vážneho a bezprostredného ohrozenia zdravia a bezpečnosti pri použití tohto výrobku za bežných a predvídateľných podmienok, a
- b) k výrobku je pripojená sprievodná dokumentácia podľa § 9 ods. 1.

(2) Ak colný orgán zistí, že výrobok alebo séria výrobkov nespĺňa požiadavky podľa odseku 1, colný orgán preruší konanie o prepustení výrobku do colného režimu voľný obeh a ihneď požiada príslušný orgán dozoru a kontroly o záväzné stanovisko. Proti rozhodnutiu o prerušení konania nie je prípustný opravný prostriedok.

(3) Ak orgán dozoru a kontroly zistí, že výrobok zodpovedá bezpečnostným požiadavkám podľa tohto zákona, vydá o tom pre colný orgán záväzné stanovisko. Ak colný orgán nedostane do troch pracovných dní po prerušení konania o prepustení výrobku do režimu voľný obeh žiadne vyrozumie, má sa za to, že výrobok je bezpečný.

(4) Ak orgán dozoru a kontroly zistí, že výrobok je nebezpečný, vydá o tom pre colný orgán záväzné stanovisko. Colný orgán rozhodne o neprepustení výrobku do colného režimu voľný obeh a pripojí k sprievodnej dokumentácii k tomuto výrobku doložku s textom: „Nebezpečný výrobok – neprepustené do colného režimu voľný obeh“.^{sb)}

(5) Ak orgán dozoru a kontroly zistí, že výrobok nespĺňa požiadavky uvedené v odseku 1 písm. b), vydá o tom pre colný orgán záväzné stanovisko. Colný orgán pripojí k sprievodnej dokumentácii k tomuto výrobku doložku s textom: „Výrobok nie je v zhode – neprepustené do colného režimu voľný obeh“.^{sb)}

(6) Ak ide o výrobok podliehajúci skaze, sú orgány dozoru a kontroly a colné orgány povinné zabezpečiť, aby podmienky na jeho skladovanie zodpovedali povahe výrobku a minimalizovali prípadné škody na náklady výrobcu, dovozcu alebo dodávateľa.

§ 23c

Informačná povinnosť

(1) Ministerstvo informuje Komisiu o orgánoch, ktoré sú zodpovedné za vykonávanie dozoru a kontroly na vnútornom trhu v Slovenskej republike.

(2) Ministerstvo financií Slovenskej republiky informuje Komisiu o určení špecializovaných miest colného odbavenia pre kontroly určených výrobkov, ak bude rozhodnuté o potrebe takéhoto postupu, o podrobnostiach označovania a o sprievodnej dokumentácii výrobkov, ktoré budú podliehať kontrole.

§ 24

Pokuty

(1) Za porušenie povinnosti ustanovenej týmto zákonom uložia orgány príslušné podľa osobitného predpisu¹⁴⁾ predávajúcemu, výrobcovi, dovozcovi alebo dodávateľovi alebo osobám uvedeným v § 27 pokutu až do výšky 2 000 000 Sk. Za opakované porušenie povinnosti v priebehu jedného roka možno ukladať pokutu až do výšky 5 000 000 Sk.

(2) Z podnetu štátneho orgánu vykonávajúceho dozor nad dodržiavaním povinností ustanovených týmto zákonom alebo na jeho základe alebo z podnetu združenia spotrebiteľov alebo inej právnickej osoby založenej na ochranu spotrebiteľa uložia orgány príslušné podľa osobitného predpisu¹⁴⁾ predávajúcemu, výrobcovi, dovozcovi alebo dodávateľovi alebo osobám uvedeným v § 27, ktorý predal, vyrobil, doviezol alebo dodal výrobok, ktorého vada spôsobila ujmu na živote alebo zdraví, pokutu až do výšky 10 000 000 Sk. Rovnakú pokutu uložia tomu, kto takú ujmu spôsobil

vadným poskytnutím služby. Pokutu nemožno uložiť osobe, ktorá preukáže, že ujme nešlo zabrániť ani pri vynaložení všetkého úsilia, ktoré od nej bolo možné požadovať.

(3) Predávajúcemu, výrobcovi, dovozcovi a dodávateľovi alebo osobe uvedenej v § 27, ktorá mári, ruší alebo inak sťažuje výkon dozoru, uloží orgán príslušný podľa osobitného predpisu¹⁴⁾ poriadkovú pokutu až do výšky 50 000 Sk, a to aj opakovane.

(4) Za menej závažné porušenie povinností ustanovených v § 3 ods. 1 písm. a) a d), § 4 a 9, § 10 ods. 1 až 4, § 11, § 14 ods. 2 tohto zákona môžu orgány príslušné podľa osobitného predpisu¹⁴⁾ uložiť v blokovom konaní predávajúcemu alebo jeho zamestnancovi pokutu do výšky 5 000 Sk. Na blokové konanie podľa tohto zákona sa primerane použijú ustanovenia osobitného predpisu.^{14c)}

(5) Pokutu podľa odseku 1 nemožno uložiť v prípadoch, keď bola uložená pokuta podľa osobitného zákona, a v prípade, keď možno uložiť pokutu podľa odseku 2.

(6) Pri určení výšky pokuty sa prihliada najmä na charakter protiprávneho konania, závažnosť veci, spôsob, dĺžku trvania a následky porušenia povinnosti a mieru zavinenia.

(7) Pokuty uložené podľa odsekov 1 až 4 sú príjmom štátneho rozpočtu alebo rozpočtu obce podľa toho, ktorý orgán pokutu uložil.

(8) Pokutu podľa odseku 1 možno uložiť do troch rokov a pokutu podľa odseku 2 do desiatich rokov odo dňa, keď k porušeniu povinnosti došlo.

(9) Uložením pokuty nie je dotknutá povinnosť na náhradu škody.

ŠTVRTÁ ČASŤ

ZDRUŽENIA SPOTREBITEĽOV A INÉ PRÁVNICKÉ OSOBY ZALOŽENÉ NA OCHRANU SPOTREBITEĽA

§ 25

Právne postavenie organizácií na ochranu spotrebiteľov

Spotrebiteľia majú právo organizovať sa v organizáciách na ochranu spotrebiteľov. Právne postavenie združení spotrebiteľov a iných právnických osôb založených na ochranu spotrebiteľov (ďalej len „združenie“) upravujú osobitné zákony.¹⁵⁾

§ 26

Oprávnenia voči orgánom verejnej správy a súdom

(1) Združenia sú oprávnené robiť podnety orgánom verejnej správy v súvislosti s plnením ich úloh podľa tretej časti tohto zákona. Orgány verejnej správy, ktoré tieto podnety dostanú, sú povinné informovať združenie o ich vybavení bez zbytočného odkladu, najneskôr však do dvoch mesiacov od dôjdenia podnetu.

(2) Združenia sú oprávnené spolupracovať s príslušnými orgánmi štátnej správy pri tvorbe a kontrole spotrebiteľskej politiky a zúčastňovať sa na tvorbe právnych predpisov vo veciach ochrany spotrebiteľa.

(3) Proti porušeniu práv a povinností ustanovených týmto zákonom a osobitnými predpismi^{14d)} môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať, aby sa zdržal konania a odstránil protiprávny stav. Toto právo môže uplatniť aj združenie. Osoba, ktorá na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto poškodil spotrebiteľa nerešpektovaním práva alebo povinnosti ustanovenej na ochranu spotrebiteľa.

(4) Združenia majú právo na podporu svojej činnosti Slovenskou republikou a jej orgánmi, ak ide o činnosť zameranú na

- a) uplatnenie práv spotrebiteľa na súde,
- b) napomáhanie pri presadzovaní ekonomických záujmov a práv spotrebiteľov vykonávaním prieskumov vrátane prieskumu problémov spotrebiteľov a vyhodnocovaním presadzovania práv spotrebiteľov,
- c) monitorovanie všeobecných zmluvných podmienok v spotrebiteľských zmluvách,
- d) reprezentáciu spotrebiteľov v záujmových zmierovacích fórach a orgánoch,
- e) iniciovanie rokovaní a činností ovplyvňujúcich legislatívne úpravy v záujme ochrany práv spotrebiteľov,
- f) monitorovanie implementácie spotrebiteľskej politiky a jej uplatňovanie v praxi,
- g) vydávanie periodík a publikácií zaoberajúcich sa spotrebiteľskou politikou, testovaním tovarov a uverejňovaním skúseností z činnosti spotrebiteľských organizácií,
- h) prevádzkovanie konzultačných kancelárií poskytujúcich spotrebiteľom informácie a poradenstvo,
- i) organizovanie vzdelávania v oblasti ochrany spotrebiteľa,

(5) Združenie, ktoré sa aspoň 50 % nákladov spolupodieľa na činnosti uvedenej v § 26 ods. 4, má právo uchádzať sa o dotáciu zo štátneho rozpočtu na svoju činnosť.

(6) Ministerstvo v súlade so zákonom o štátnom rozpočte poskytne dotácie na činnosť združení. Združenia predkladajú ministerstvu žiadosti o dotáciu do 30. októbra roka predchádzajúceho kalendárneho roku, na ktorý sa dotácie pridelujú.

(7) Ministerstvo na svojej internetovej stránke do siedmich dní od uplynutia lehoty na predloženie žiadostí zverejní zoznam združení žiadajúcich o dotáciu, čas a miesto konania verejnej prezentácie. Komisia ustanovená ministrom rozhodne o žiadostiach po verejnej prezentácii projektov. Združenie, ktoré svoj projekt verejne neprezentuje, stráca právo uchádzať sa o dotáciu zo štátneho rozpočtu. Proti rozhodnutiu o dotácii nemožno podať opravný prostriedok.

(8) Ministerstvo na svojej internetovej stránke do 24 hodín od rozhodnutia o dotáciách zverejní všetky rozhodnutia o podaných žiadostiach. Ministerstvo v súlade s rozhodnutím komisie o pridelení dotácie do konca kalendárneho roka predchádzajúceho kalendárneho roku, na ktorý sa dotácie pridelujú, uzavrie s oprávnenými združeniami zmluvy o pridelení dotácie. Po skončení rozpočtového roka ministerstvo na svojej internetovej stránke zverejní informáciu o spôsobe využitia pridelených dotácií každým združením.

(9) Združeniu, ktoré nezúčtovalo dotáciu zo štátneho rozpočtu v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi a zmluvou o pridelení dotácie, nemožno prideliť ďalšiu dotáciu zo štátneho rozpočtu, pokiaľ nevyrovná svoj záväzok voči štátnemu rozpočtu.

§ 26a

Združenia sú oprávnené na základe súhlasu spotrebiteľa a predávajúceho sprostredkovateľ riešenie sporov medzi spotrebiteľom a predávajúcim pri vybavovaní reklamácií.

PIATA ČASŤ
SPOLOČNÉ A ZÁVEREČNÉ USTANOVENIA

§ 27

Ochrana spotrebiteľa pri neoprávnenom podnikaní

Povinnosti predávajúcich, výrobcov, dovozcov alebo dodávateľov majú aj osoby, ktoré prevádzkujú činnosti uvedené v § 2 ods. 1 písm. b) až e) bez príslušného oprávnenia.

§ 28

Vzťah k správnomu poriadku

Všeobecné predpisy o správnom konaní sa nevzťahujú na rozhodovanie podľa § 22 ods. 6.

Záverenečné ustanovenia

§ 28a

Týmto zákonom sa preberajú právne akty Európskych spoločenstiev a Európskej únie uvedené v prílohe.

§ 28b

Zrušuje sa:

Zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 274/1993 Z. z. o vymedzení pôsobnosti orgánov vo veciach ochrany spotrebiteľa v znení zákona č. 310/1999 Z. z., zákona č. 128/2002 Z. z. a zákona č. 414/2002 Z. z.

§ 29

Účinnosť

Tento zákon nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia.

Stráský v. r.

Kováč v. r.

**Príloha k zákonu č. 634
1992 Zb.**

Zoznam preberaných právnych aktov Európskych spoločenstiev a Európskej únie

1. Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2001/95/ES z 3. decembra 2001 o všeobecnej bezpečnosti výrobkov (Ú. v. ES L 011, 15. 01. 2002).
2. Smernica Európskeho parlamentu a Rady 98/27/ES z 19. mája 1998 o predbežných opatreniach na ochranu spotrebiteľských záujmov (Ú. v. ES L 166, 11. 06. 1998) v znení smernice Európskeho parlamentu a Rady 99/44/ES (Ú. v. ES L 171, 07. 07. 1999), smernice Európskeho parlamentu a Rady 2000/31/ES (Ú. v. ES L 178, 17. 07. 2000), smernice Európskeho parlamentu a Rady 2002/65/ES (Ú. v. ES L 271, 03. 10. 2002).

- 1) § 2 ods. 1 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník.
- 2) Zákon č. 83/1990 Zb. o združovaní občanov.
- 3) Napr. zákon č. 30/1968 Zb. o štátnom skúšobníctve v znení neskorších predpisov, zákon č. 20/1966 Zb. o starostlivosti o zdravie ľudu v znení neskorších predpisov, zákon ČNR č. 133/1985 Zb. o požiarnej ochrane v znení neskorších predpisov, zákon SNR č. 126/1985 Zb. o požiarnej ochrane v znení neskorších predpisov, zákon ČNR č. 240/1991 Zb. o šľachtení a plemenitbe hospodárskych zvierat, zákon SNR č. 110/1972 Zb. o plemenitbe hospodárskych zvierat v znení neskorších predpisov, zákon č. 61/1964 Zb. o rozvoji rastlinnej výroby v znení neskorších predpisov, zákon č. 87/1987 Zb. o veterinárnej starostlivosti v znení neskorších predpisov, zákon č. 51/1964 Zb. o dráhach v znení neskorších predpisov, zákon č. 147/1983 Zb. o zbraniach a strelive v znení neskorších predpisov, zákon č. 222/1946 Zb. o pošte (poštový zákon) v znení neskorších predpisov, zákon č. 110/1964 Zb. o telekomunikáciách v znení neskorších predpisov, zákon č. 526/1990 Zb. o cenách, zákon č. 63/1991 Zb. o ochrane hospodárskej súťaže, zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 152/1995 Z. z. o potravinách v znení zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 290/1996 Z. z.
- 4) § 2 ods. 2 zákona č. 513/1991 Zb.
 - 4a) Napríklad zákon Slovenskej národnej rady č. 132/1990 Zb. o advokácii, zákon Slovenskej národnej rady č. 129/1991 Zb. o komerčných právnikoch v znení zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 149/1994 Z. z., zákon Slovenskej národnej rady č. 323/1992 Zb. o notároch a notárskej činnosti (Notársky poriadok) v znení zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 232/1995 Z. z., zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov.
 - 4b) § 2 ods. 1 písm. d) zákona č. 178/1998 Z. z. o podmienkach predaja výrobkov a poskytovania služieb na trhovách miestach a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov.
- 5) § 3 zákona č. 142/1991 Zb. o česko-slovenských technických normách v znení zákona č. 632/1992 Zb. a zákona č. 143/1995 Z. z., zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 152/1995 Z. z. a výnos Ministerstva pôdohospodárstva Slovenskej republiky a Ministerstva zdravotníctva Slovenskej republiky z 20. mája 1996 č. 981/1996-100, ktorým sa vydáva prvá časť a prvá, druhá a tretia hlava druhej časti Potravinového kódexu Slovenskej republiky.
- 6) Zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 18/1996 Z. z. o cenách.
- 7) Najmä zákon č. 20/1966 Zb. v znení neskorších predpisov, zákon ČNR č. 64/1986 Zb. o Českej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov a zákon SNR č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov.
- 7a) Napríklad § 10 a 11 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 152/1995 Z. z., výnos Ministerstva pôdohospodárstva Slovenskej republiky a Ministerstva zdravotníctva Slovenskej republiky z 20. mája 1996 č. 981/1996-100 (oznámenie č. 195/1996 Z. z.).
- 7b) Zákon č. 365/2004 Z. z. o rovnakom zaobchádzaní v niektorých oblastiach a o ochrane pred diskrimináciou a o zmene a doplnení niektorých zákonov (antidiskriminačný zákon).
- 8) Napr. § 4 ods. 1 písm. a) bod 1 a písm. e) zákona ČNR č. 37/1989 Zb. o ochrane pred alkoholizmom a inými toxikomániami, § 4 ods. 1 písm. a) bod 1 a písm. e) zákona SNR č. 46/1989 Zb. o ochrane pred alkoholizmom a inými toxikomániami, § 6, 18, 30 a § 32 ods. 1 zákon č. 147/1983 Zb.
- 8a) Zákon č. 264/1999 Z. z. o technických požiadavkách na výrobky a o posudzovaní zhody a o zmene a doplnení niektorých zákonov.
- 8b) Nariadenie Rady (EHS) č. 339/1993 z 8. februára 1993 o kontrole zhody výrobkov dovážaných z tretích krajín s právnymi predpismi o bezpečnosti výrobkov (Ú.v. ES L 40, 17. 02. 1993) v platnom znení.
- 9) Hlava V prvej časti zákona č. 513/1991 Zb.
 - 9a) Zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 220/1996 Z. z. o reklame. Zákon č. 67/1997 Z. z. o ochrane nefajčiarov.

9b) Napr. zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 152/1995 Z. z., výnos Ministerstva pôdohospodárstva Slovenskej republiky a Ministerstva zdravotníctva Slovenskej republiky z 20. mája 1996 č. 981/1996-100.

9c) Zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 270/1995 Z. z. o štátnom jazyku Slovenskej republiky v znení nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky č. 260/1997 Z. z. a zákona č. 5/1999 Z. z.

9d) Napríklad zákon č. 527/1990 Zb. o vynálezoch, priemyselných vzoroch a zlepšovacích návrhoch v znení neskorších predpisov, zákon č. 435/2001 Z. z. o patentoch, dodatkových ochranných osvedčeniach a o zmene a doplnení niektorých zákonov (patentový zákon), zákon č. 478/1992 Zb. o úžitkových vzoroch, zákon č. 383/1997 Z. z. Autorský zákon a zákon, ktorým sa mení a dopĺňa Colný zákon v znení neskorších predpisov v znení zákona č. 234/2000 Z. z., zákon č. 55/1997 Z. z. o ochranných známkach v znení zákona č. 577/2001 Z. z.

10) § 2 zákona č. 505/1990 Zb. o metrológii.

11) § 13 ods. 2 zákona č. 526/1990 Zb.

11a) § 7 ods. 3 Obchodného zákonníka.

11b) § 2 ods. 3 a § 8 a 9 Obchodného zákonníka.

11c) Vyhláška Ministerstva hospodárstva Slovenskej republiky č. 125/1995 Z. z., ktorou sa upravuje kategorizácia pohostinských prevádzkarní a klasifikačné znaky na ich zaraďovanie do skupín a kategorizácia ubytovacích zariadení a klasifikačné znaky na ich zaraďovanie do tried.

12) § 620 ods. 2 a 3 a § 621 Občianskeho zákonníka.

12a) § 7 ods. 3 a § 8 Obchodného zákonníka.

12b) Vyhláška Ministerstva financií Slovenskej republiky č. 55/1994 Z. z. o spôsobe vedenia evidencie tržieb elektronickou registračnou pokladnicou v znení neskorších predpisov.

13) Druhá veta § 625 Občianskeho zákonníka.

13a) § 623 Občianskeho zákonníka.

13b) § 3 zákona č. 128/2002 Z. z. o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 284/2002 Z. z.

§ 64 a 65 zákona č. 140/1998 Z. z. o liekoch a zdravotníckych pomôckach, o zmene zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov a o zmene a doplnení zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 220/1996 Z. z. o reklame v znení neskorších predpisov.

§ 8, 9, 11 a 13 zákona č. 488/2002 Z. z. o veterinárnej starostlivosti a o zmene niektorých zákonov.

13c) Zákon č. 140/1998 Z. z. v znení neskorších predpisov.

13d) § 52 až 60 Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov.

14) Zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 274/1993 Z. z. o vymedzení pôsobnosti orgánov vo veciach ochrany spotrebiteľa.

14a) § 5 ods. 3 zákona č. 199/2004 Z. z. Colného zákona a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

14b) Napríklad zákon Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení zákona Slovenskej národnej rady č. 417/1991 Zb. (úplné znenie č. 32/1992 Zb.), zákon Slovenskej národnej rady č. 70/1986 Zb. o Slovenskej poľnohospodárskej a potravinárskej inšpekcii v znení zákona Slovenskej národnej rady č. 271/1991 Zb., zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 272/1994 Z. z. o ochrane zdravia ľudí v znení neskorších predpisov, zákon Slovenskej národnej rady č. 51/1988 Zb. o banskej činnosti, výbušnínach a o štátnej banskej správe v znení neskorších predpisov, zákon č. 337/1998 Z. z. o veterinárnej starostlivosti a o zmene a doplnení niektorých ďalších zákonov, zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 152/1995 Z. z.

14c) § 84 a 85 zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení zákona Slovenskej národnej rady č. 524/1990 Zb.

14d) Napríklad Občiansky zákonník, zákon č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov, zákon č. 128/2002 Z. z., zákon č. 281/2001 Z. z. o zájazdoch, podmienkach podnikania cestovných kancelárií a cestovných agentúr a o zmene a doplnení Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov, zákon č. 108/2000 Z. z. o ochrane spotrebiteľa pri podomovom predaji a zásielkovom predaji, zákon č. 147/2001 Z. z. o reklame a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

15) Napríklad zákon č. 83/1990 Zb. o združovaní občanov v znení neskorších predpisov, Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov.

